

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/381/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

160/2014. (VII. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. május 15-én előterjesztett **panaszát** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. május 15-én postai úton terjesztette elő a panaszbeadványát.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2012. januárjában B. I. eladta a Mazda típusú gépkocsiját B. L.-nek. A gépkocsi árán egy Opel típusú gépkocsit vásárolt, amit javítani kellett. 2012. február 8-án B. I. megkérte a panaszost, hogy segítsen neki visszavásárolni a gépkocsiját, és a kapott kölcsönt, majd 1-2 héten belül visszafizetni a panaszosnak, mert eladja vagy kisebbre cseréli a házat, és így még pénze is marad. A panaszos így visszavásárolta a házat a gépkocsit, B. I. a forgalmi engedélyt letétbe adta a panaszosnál a pénz visszafizetéséig, a gépkocsival pedig beállt a panaszos udvarára. B. I. 2012. március 19-én újabb haladékot kért, mivel a volt élettársát is ki kellett fizetnie. Eközben többen figyelmeztették a panaszost, hogy B. I. és társai ki akarják lopni a gépkocsit az udvaráról, ezért a panaszos kiszedte a kerekeit a gépkocsinak, hogy ezt megakadályozza. B. I. időközben szinte heti rendszerességgel járt hozzá, hogy lemossa a gépkocsit. A panaszos többször kérte, hogy most már intézzék el az adásvételt, de erre nem került sor, időközben a szomszédok szerint B. I. és a fia betört a panaszoshoz, ablakokat törtek be, rongáltak meg.

2013. április 5-én délután 13 óra 20 perckor 2 rendőr (a panaszos megjelölte az egyik rendőr nevét) jelent meg a panaszosnál, akik úgy bántak vele a lakásában, mint egy bűnözővel. Közölték vele, hogy jogtalanul tartja magánál B. I. autóját. A panaszos (aki korábban polgárőr volt) helyetlenné kínálta a rendőröket és megmutatta a papírt nekik arról, hogy az ügygel

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kapcsolatban jelenleg nyomozás van az ügyészségnél, de a rendőrök ezzel nem foglalkoztak. A panaszos elmondta, hogy miként került hozzá a kocsi, illetve, hogy B.I. visszaélt az okmányokkal és zsarolja a panaszost, hogy további 100.000 Ft-t fizessen neki. A két rendőr ezzel nem foglalkozott, hanem megfenyegették a panaszost, hogy amennyiben nem adja vissza a gépkocsit, akkor „kényszerintézkednek” vele szemben és előállítják. A panaszos erre eleget tett a felszólításnak, nem hagyták szóhoz jutni a rendőrök, illetve hiába kérte, hogy vegyenek fel jegyzőkönyvet az eseményekről, erre sem voltak hajlandók. Ekkor kérte a panaszos, hogy had írja fel a nevüket, jelvéyszámukat, ezért bement papíráért, ceruzáért, de amire visszatért, a rendőrök elhajtottak.

A panaszos többször is bement a rendőrségre, hogy tájékoztatást kérjen az ügyében, egyik alkalommal találkozott az egyik intézkedő rendőrrel, akitől megkérdezte, hogy hogyan lehet fogalmi engedély nélkül közlekedni az autóval, amikor az nála maradt. Amire a rendőr elmondta neki, hogy B. I. másolatot kért az okmányirodából és ezzel a panaszos szerint okirat-hamisítást követett el, és a rendőrséget is félrevezette. A panaszos szerint a rendőrség nem megfelelően kezelte az esetet, csak azért mert mindannyian romák.

A panaszos mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát, mivel a rendőrök az intézkedés során felhatalmazás nélkül „bírói döntés” hoztak, illetve magánlakásban intézkedtek, tiszteletlenül bántak vele.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez is. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) M. I. r. törm. és P. T. r. zls. 2013. június 5-én kelt jelentésükben előadták, hogy 2013. április 5-én szolgálata ellátása során a V.-i Rendőrségre bejelentést tett B. I., miszerint a tulajdonát képező személygépkocsit a volt élettársa, a panaszos nem hajlandó visszaadni neki. A rendőrségen a bejelentő az említett személygépkocsi törzskönyvét, illetve forgalmi engedélyét részükre bemutatta, melyekben tulajdonosként ő volt feltüntetve. A bejelentővel közölték a rendőrök, hogy amint végeztek a rendőrségen keletkezett egyéb feladatunkkal, ki fognak menni, hogy meghallgassák a panaszost is az ügyben.

A bejelentést követően felvették a kapcsolatot a panaszossal. A panaszos a napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, majd közölte vele, hogy a volt élettársa bejelentést tett a V.-i Rendőrségre, miszerint a tulajdonát képező saját tulajdonát képező személygépkocsit nem hajlandó vissza adni neki. Ekkor a panaszos behívta a rendőröket az ingatlanba, elmondása szerint azért, hogy a szomszédok nem lássák, és ne hallják a beszélgetésüket.

A panaszos elmondta, hogy a gépkocsi valóban az ő ingatlanában van, de az nem B. I. tulajdona, mivel azt ő vásárolta meg. A vásárlásról sem adásvételi szerződés, sem pedig más hivatalos irat nem készült, amivel a vételt igazolni tudta volna. Kérdésére elmondta, hogy a személygépkocsit ő kézpénzben fizette ki, úgy gondolta, hogy írásos dokumentációra azért nincs szükség, mivel a „dolog családban marad”. Ezt követően a panaszosnak a szükséges jogi felvilágosítást megadták, majd megkérdezték tőle, hogy hajlandó-e B. I. részére átadni a személygépkocsit, amelyre igen volt a válasz. Az intézkedés során a panaszos együttműködő volt, azonban kissé idegesnek tűnt, olykor-olykor arrogánsan beszélt velük. Amíg a volt élettársat várták, addig elmondta, hogy volt élettársa és közte több büntetőügy is folyamatban van, amelyben ő a sértett. Ekkor megkérdezték, hogy erről valamiféle írásos dokumentum és

hajlandó azt részükre bemutatni. Ekkor azonnal a lakás nappalijába invitálta a rendőröket, ahol az ott lévő szekrényből kivett több rendőrségi, illetve bírósági iratot. Az iratok között főként idézések, illetve bírósági végzések voltak, melyekben a panaszos gyanúsított, illetve terheltként szerepel. Emlékezetünk szerint talán egy ügyben szerepel sértettként, amelyben B. I. bántalmazta őt, és abban a H.-i Rendőrkapitányság folytat nyomozást.

Kis idő elteltével megjelent a helyszínen B. I. a jelenlegi barátjával és annak egy férfi ismerősével, hogy a gépjárművet elvigyék. Mikor a panaszos meglátta, hogy a volt élettárs jelenlegi barátja is a helyszínen van kifordult önmagából, kiabálni és szidalmazni kezdte őket és megkérdőjelezte, hogy a jelenlegi barát mit keres ott. Ekkor felszólították a panaszost, hogy ne kiabáljon, valamint ne szidalmazza a jelenlévőket. A felszólításunkra nem nyugodott, hanem a rendőröket is szidalmazni kezdte, és azzal fenyegette, hogy majd mehetnek miatta a Budapesti Főügyészségre, illetve kezeivel hevesen gesztikulált. Ekkor a rendőrök újra felszólították, hogy ezt hagyja abba és kezeivel ne tegyen hirtelen mozdulatokat, mivel azt támadásnak vélhetjük és akkor vele szemben kényszerítő eszközt kell alkalmazniuk, amire a korábbi nyugodt hangvételű párbeszéd után semmi szükség nincs.

A panaszos a figyelmeztetés követően, lehiggadt és elnézést kért, azonban kijelentette, hogy az ingatlanjába a B. I.-n kívül senki nem léphet be. Erre a kijelentésére a panaszost a rendőrök félrehívták és megkérték, hogy amennyiben valóban hajlandó az gépkocsit a tulajdonosának visszaadni, akkor engedje be a két urat is, hisz a B. I. egyedül nem tudja elvinni a gépjárművét, mivel annak kerekei teljesen le vannak engedve, illetve nincs benne akkumulátor. A panaszos ezt követően bement a házába majd kis idő múlva kijött és engedélyt adott, hogy a B. I. és két segítőtje a gépjárművet elvigye, melyet meg is tettek.

A panaszos a történetek végén kérte, hogy részére állítsanak ki jegyzőkönyvet. Közölték vele, hogy itt jogi felvilágosításon kívül rendőri intézkedés nem történt, illetve ha történt is volna, jegyzőkönyvet akkor sem áll módjukban részére kiállítani.

Ezt követően P. T. r. zls a panaszostól elköszönt és beszállt a szolgálati gépkocsiba, hogy kitöltse a menlevelet. Ekkor M. I. r. törm. közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal élhet, melyet tudomásul vett. Ezt követően közölte a jelvéyszámát, valamint azt, hogy a településen a r. törm. a körzeti megbízott, és ha szakmai ügyben segítségre van szüksége, szóljon. Ezt követően a r. törm. elköszönt, majd mielőtt végleg elköszönt a panaszostól, a gépkocsiba beszállás előtt a panaszos ismét kérte, hogy ismételje meg a nevét és a jelvéyszámát, aminek a r. törm. eleget tett. Ezt megköszönte és annyit mondott, hogy ezt el ne felejtse bemegy a házba, mert fel akarja írni és csak ott van papír, illetve íróeszköz.

A helyszínen az intézkedést felvilágosítással zárták a rendőrök, illetve felhívták a panaszos figyelemét arra, a gépjármű adásvétellel kapcsolatos polgári jogi igényét a bíróságon érvényesítheti.

2) M. I. r. törm. és P. T. r. zls. 2013. június 10-én a Testület megkeresése alapján kiegészítő jelentést készített, amely az alábbi többletinformációkat tartalmazza. 2013. április 5-i intézkedés oka állampolgári bejelentés volt. A bejelentést követően megjelent P. T. r.zls. és M. I. r. törm. felvette a kapcsolatot a panaszossal. A panaszosnak a napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak, majd közölték vele, hogy a volt élettársa bejelentést tett a Vámospécsi Rendőrőrsre, miszerint a tulajdonát képező személygépkocsiját a panaszos nem hajlandó vissza adni neki. A bejelentő a rendőrségen bemutatta a gépkocsi forgalmi engedélyét és törzskönyvét, amiben ő volt tulajdonosként feltüntetve.

Rendőri felszólítás a gépkocsi átadására nem történt. A kényszerítő eszköz használatának kilátásba helyezésén túl egyéb felszólítás vagy figyelmeztetés nem történt.

3) Dr. V. I. r. alezredes, kapitányságvezető 2013. június 10-én kelt átiratában előadta, hogy a 2013. április 5-i intézkedésről jelentés nem készült, így azt az intézkedő rendőrök utólagosan a megkeresés okán, a kért adattartalommal készítették el. Az intézkedés eredményeként sem a panaszossal, sem más személlyel szemben nem indult büntető- vagy szabálysértési eljárás.

A panaszos feljelentései nyomán az alábbi büntetőeljárások vannak folyamatban a Hajdúhadházi Rendőrkapitányságon:

- a panaszos sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt, amely ügyben az ügyészség 2013. április 24-én megrovásban részesítette B.I.-t.
- a panaszos feljelentése alapján 2011. július 23-án lopás büntette miatt indult büntetőeljárás B.I. ellen, amely eljárást bűncselekmény hiányában megszüntették 2011. szeptember 20-án.
- a panaszos feljelentése alapján garázdaság vétsége miatt büntetőeljárás folyik B. I. és Zs. L. ellen.

4) Dr. Gy. J. r. dandártábornok 2013. június 11-i átirata a fentiekben ismertetett iratokhoz képest további többletinformációt nem tartalmaz, ezért a Testület mellőzi a részletes ismertetését.

III.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

A 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszolt esetben megállapítható, hogy a sérelmek felismerése – azok jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának volt helye. Mivel a sérelmezett intézkedésre 2013. április 5-én került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő 2013. április 25-én lejárt.

A panaszos ugyanakkor sérelmeit csupán 2013. május 15-én, tehát a fenti határidőt elmulasztva adta elő, a késelemét pedig nem mentette ki.

A Testület a döntése meghozatalakor figyelemmel volt arra, hogy a panaszos a beadványában nem sérelmezte, hogy a panaszjogáról nem oktatták volna ki a rendőrök, sőt maga is úgy fogalmaz, hogy többször volt a kapitányságon ezt követően a fenti intézkedés miatt, így a Testület álláspontja szerint lehetősége lett volna arra, hogy panaszát a rendőrségen határidőn belül előterjessze.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt, mint késve érkezettet elutasította.

IV.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag